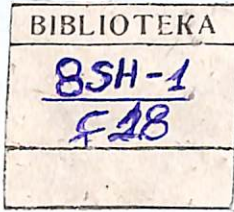


HURMA ÇALLËKU



Me sytë e diellit kundroj
Poezi

BSH-1
ç 18

HURMA ÇALLËKU

ME SYTË E DIELLIT
KUNDROJ
POEZI



“Marin Barleti” 2010

Hurma Çallëku

ME SYTË E DIELLIT KUNDROJ
POEZI

Redaktor letrar: Arlind Shabani

Ideoi kopertinën dhe Art grafik: Dashamir Vraniçi

© Copyright Hurma Çallëku, 2010

Libri u shtyp në Shtypshkronjën e Shtëpisë Botuese
"Marin Barleti" Tiranë

* * *

Jo pa qëllim në një veprën time, romanin "Kryefjala e fatales" jam shprehur: "Sakatëria nuk është sakatëri, nëse në trup diçka të mungon; sakatëria është sakatëri, në rast se truri ka lëvizur nga vendi i tij"...

Edhe në rastin ekstrem, kur sytë e kanë humbur shikimin e tyre, njeriu i tillë botën e percepton dhe e "kundron" me shqisat e tjera, të cilat forcohen dhe mundohen të lozin rolin e shqisës që ka humbur aftësinë. Një rast i tillë ndodh edhe me autoren e këtij vëllimi modest poetik.

Një libër ky, i cili ka në përmbajtjen e tij një larmishmëri temash, të parë nga një këndvështrim me forcë diellore... Autorja me botën e saj shkrimore tregon figurativisht praninë dhe rolin jetësor, zbulon me domethënie "akte të pazbuluara "të jetës , që mund të mos i kundrojë edhe një njeri i zakonshëm, syshikues, por sytë i ka të mbyllura nga realiteti, pra, i cili, ka pikshikim tërësor me realitetin dhe domethënien e tij. Raste të kësaj natyre, pothuajse identike, që kanë lojtur një rol domethënës në jetë kanë qenë të pranishëm dhe koha vërteton se, të tillët janë prezentë. Rast protagonist ka qenë Nikolla Ostrovski, i cili shkroi një vepër madhore "Si u kalit çeliku"... në kushte të mungesës të pamit.

Termi "I verbër" në raste të këtilla lëkundet. Autorja Hurma Çallëku trajton tema të tilla si ato të sferës psiko - morale, të dashurisë ndaj vendlindjes, të emigrimit "total" dhe të rikthimit, të dualitetit jetë - vdekje dhe të triumfimit të së parës, të teatralitetit real, të përkufizimit njerëzor, të luftës

ndaj trajtesës viktimizuese, të temave madhore të vendit, e sidomos asaj të Kosovës, të lindjes së shkrepimave dashurore, apo duke prekur edhe gjininë e fabulës. Temë e trajtuar me ëmbëlsi ajo e Nënës, e Shqipërisë, por duke mos harruar "protestën" që vlon në shpirt e zemër për ata të kanë humbur të pamit. Me figuracion të thjeshtë, të kuptueshëm, duke mos arritur në figuracion të arrirë, ajo zbraz botën e saj shpirtërore në dhimbjet që ka, duke e bërë këtë dhimbje dhe idetë pronë të lexuesve që këta të pozicionohen dhe të mos lënë në procesë harrese këtë kategori njerëzore, e cila ka dhënë kontribut në jetën shoqërore. Kontakti tashmë i rikrijuar ndryshe me botën të kësaj autore, të impulson të ndërmarrësh "aksionin" e ndihmesës dhe të daljes në pah të këtij libri modest, i cili, me substratin e tij, të pikëtakon dhe të detyron të apelojë për ndihmesë, ku Shoqëria Civile me organizacionet e saj, pa dyshesë duhet të japë kontribut. Libri "Me sytë e Diellit kundroj" është një "metaforë" intriguese dhe domethënëse si dhe një akt në veprim; është një tufë mesazhi për Shoqërinë, individin dhe gjithë organizmat drejtuese e të zgjedhura për të kthyer sytë nga këta njerëz, të cilët e kanë shpirtin të mbushur me shpresë dhe dritë njerëzore.

Qëmtimi i këtij "tufëzimi" ndjenjash nga ana jonë është një shembull dinamik. Nuk ka rëndësi, në këtë kontekst, se a ka arritje letrare të mirëfilltë, por ka rëndësi dalje në pah dhe shpërthim qëndrimi i njerëzve që, ndoshta, e ndiejnë veten të privuar për shkak të humbjes natyrore të një shqisë.

Kristaq F. Shabani

President i Lidhjes së Krijuesve "PEGASI" ALBANIA

Gjirokastër, dhjetor 2009

Ua kushtoj këtë libër fëmijëve të mi, drita e syrit dhe e jetës sime: Erionit dhe Dorinës, bashkëshortit tim, Eqremit dhe gjithë njerëzve që i dua dhe më duan.

Autorja

Të dalësh nga vetvetja

Vetë nuk dua emër
dua realitet,
në shpirt dhe në zemër
gjithçka e vërtet'.

Dhe nga zemra ime,
këto vargje buronjë
Gjithçka të vërtetë (vërtetësie)
të jetës tregojnë.

Se është vetë jeta ime,...
Copa jete gjen kushdo,
prandaj vëruni veshin
t'i gjeni vetë ato.

Malli për vendlindjen

I ëmbël është vendi,
E ëmbël është balta,
E bukur është tradita,
E thjeshtë është fjala.

Të gjithë të emigruarit
Po rikthehen prapë,
Disa për fitime,
Disa kanë shumë mall.

Diçka që e vë re
dhe është e vërtetë,
Të gjithë që vinë
po na shesin "lehtë" ...

Por të gjithë ta dinë,
Ta kenë të qartë:
Janë rritur me gur,
Rritur nga kjo baltë...

Shtegtimi

Ika, nënë, ika,
Nëpër lot shkova
Për ty, për familje
Unë nuk mendova.
Ika, nënë ika,
Nga sytë u verbova
Kisha një ëndërr:
Botën ta shtegtoja.

Erdha rreth e rrotull,
Kudo nëpër botë,
Nënë, vëlla, motër
Jo, nuk gjeta dot!

Erdha, nënë, erdha,
Erdha përsëri,
Jeta është e bukur,
vetëm në Shqipëri.

Jeta dhe vdekja

Po luftoj vdekjen,
Jetën po kërkoj,
Kudo, anë e mbanë,
Dhe s'po e gjej dot.

*Kudo që të vesh,
Është vështirësi
Të jetosh njësoj,
Si unë dhe ti.*

*Kudo qenka skëterrë,
Kudo që të vesh,
E lashtë fjala- proverb:
Gjithkush në vend të vet.*

* *

*Por, ja një ditë,
Lindi shprese e re,
Të pashë në derë,
Që ti më erdhe.*

Kosova

Dola në dritare,
Më erdhi një zog
"Ciu, ciu, ciu",
Po qante me lot.
Tha: "Mbeta jetim,
Mbeta pa njeri,
S' kam vëlla e motër
Grua dhe fëmi...
Me shtëpi shkatërruar
të shtrirë përdhe
Më shporrën nga vendi
O Zot i madh ku je?!